

Güner Frik'in Anısına

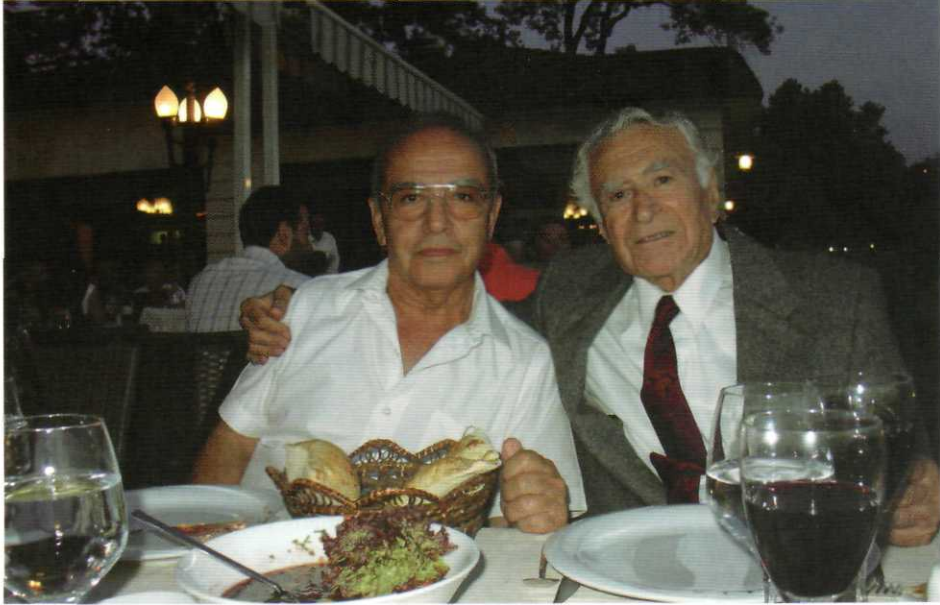
O Günü Bekliyorum

Dr. Semih M. Ülben, St. Augustine Florida

1952 - 1954 seneleri civarında olduğunu zannediyorum, Cerrahpaşa Birinci Cerrahi Kliniğinde hocamız Kazım İsmail'in milli atletlerden Güner Frik'e lokal anesteziyle apandektomi yapacağı söylendi. Ben de hastanın başında bulundum. O zaman babası Dr. Feridun Frik'i ve annesini görmüş oldum.

Aradan biraz zaman geçti Güner Frik ile Dr. Şark Kurtaran'ın Bebek'teki evinde buluşup görüşmeye başladık. Arkadaşlığımız süratle ilerledi. Ailece bazı partilere gittik. Oturup uzun uzun her şeyden konuşurduk.

1974'te Florida'daki St. Augustine'e taşındığım zaman her sene bir veya iki defa ailece benim misafirim olurlardı. Arkadaşlığımız çok daha ilerledi ve bu arada fazlasıyla sigara içen arkadaşımın kalp problemleri başladı. Bir gün bana Kaliforniya'daki Olimpiyat Komitesi'nin toplantısına giderken uçakta enfaktüs olduğunu ve yoğun bakımdan bana telefon etmişti. Benim de cevabım "Taburcu olur olmaz derhal bana gel, lazım geleni yaparız" demiştim.

Dr. Semih Ülben ve Dr. Müfid Ekdal, 16.06.2007

Bir hafta sonra Güner Frik ve eşi Fahire Hanım bizim evdelerdi. Onları alıp Jacksonville'deki St. Vincent's Medical Center'e götürdüm. Oradaki araştırma ve muayenelerden sonra açık kalp ameliyatına karar verildi. Çok iyi netice aldık. Her sene tekrar bana gelirdi. Gezmelere giderdik. Bir gün aramızda bir defa bile anlaşmazlık geçmedi. Artık ailece birbirimize kenetlenmiştik. Ben İstanbul'a gidince muhakkak evine giderdim, kalırdım, kendisini ziyaret ederdim. Bu, arkadaşlığımızın başlangıcı idi.

Geldik 2007 senesine: ben İzmir'de iken Haziran'ın 12'sinde bana İstanbul'a gelmemi arzu ettiğini söyledi. Ben de 14 Haziran'da İstanbul'a gittim. 16 Haziran Cumartesi günü evine Dr. Müfid Ekdal ve karısı Celile Hanım ve kayınbiraderini davet etti. Fenerbahçe'de beraberce bahçede, çardağın altında oturduk. Biraz viski içtik, konuştuk ve akşam yemeği için evinin karşısındaki Belvü gazinosuna gidip yemeğimizi yedik. Fevkalade güzel bir vakit geçirdik. Saat 10 civarında kalkıp kapının önüne geldik. Müfid Abi'yi ve ailesini taksiye bindirdik. Güner ve Fahire Hanım'la beraber yolun karşısına geçtik. Güner bir durakladı ve bana "Başım dönüyor" dedi ve evinin parmaklıklarına tutundu. 15-20 saniye sonra "Peki yürüyelim" dedi ve beş on adım sonra sokak kapısına geldik. Kapıyı açtılar ve Güner kardeşim orada yığıldı. Onu toprağın üstüne yatırdım. Kalp masajı ve suni tenefüs yapmama rağmen ambulansı çağırdık, bir saat sonra anca gelebildiler. Bu arada çok sevdiğim arkadaşım kollarımın arasından sıyrılıp, kaydı gitti.

Allah ailesine ve dostlarına sabır ve Güner Frik'e rahmet eylesin. Kardeşim belki bir gün karşılaşsaksak, o günü bekliyorum.